

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Tdo/72/2013
Identifikačné číslo spisu:	5909010609
Dátum vydania rozhodnutia:	13.02.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Hatala
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:5909010609.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí konanom 13. februára 2014 v Bratislave v trestnej veci obvineného V. O. a spol. pre pokračovací zločin nevyplatenia mzdy a odstúpného podľa § 214 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 3 Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného V. O. proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 27. februára 2013, sp. zn. 2To 94/2012, v spojení s rozsudkom Okresného súdu Ružomberok zo 14. marca 2012, sp. zn. 1T 175/2009, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného V. O. s a o d m i e t a.

Odôvodnenie

Obvinený V. O. st. bol rozsudkom Okresného súdu Ružomberok zo 14. marca 2012, sp. zn. 1T 175/2009, uznaný vinným zo spáchania pokračovacieho zločinu nevyplatenia mzdy a odstúpného podľa § 214 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. c/ Tr. zák., a pokračovacieho zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona a to na skutkovom základe uvedenom v skutkovej vete výrokovej časti citovaného rozsudku.

Za to mu bol uložený podľa § 277 ods. 3 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j/ Tr. zák. a § 41 ods. 2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov a 8 mesiacov, s tým, že pre výkon tohto trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia (§ 48 ods. 3 písm. a/ Tr. zák.).

Poškodenú stranu súd I. stupňa odkázal s ich nárokmi na náhradu škody na konanie o veciach občiansko - právnych.

Krajský súd v Žiline rozsudkom z 27. februára 2013, sp. zn. 2To 94/2012, na podklade odvolania obvineného podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. por. zrušil vyššie citovaný rozsudok vo výroku o treste obžalovaného O. a uložil mu miernejší trest odňatia slobody vo výmere 4 roky.

Spôsob zaradenia do ústavu na výkon trestu, ako aj výrok o náhrade škody ostal totožný.

Dňa 11. júla 2013 podal obvinený V. O. prostredníctvom svojho obhajcu na súde prvého stupňa dovolanie proti vyššie uvedeným rozhodnutiam, kde tento namieta uvedené rozhodnutia a to z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. g/, písm. i/ Tr. por.

Pokiaľ ide o prvý uplatnený dovolací dôvod, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom (§ 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.), tak jeho naplnenie vidí obvinený v tom, že súdy akceptovali nekvalitný znalecký posudok.

Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. uviedol obvinený v prvom rade tú skutočnosť, že súdmi zistený skutok nevykazuje všetky obligatórne znaky stíhaných trestných činov, nebola naplnená subjektívna ani objektívna stránka predmetných činov.

Nesprávne právne posúdenie zisteného skutku je pritom dané podľa jeho názoru v tom, že v celom trestnom konaní nebolo preukázané, že mal dostatok finančných prostriedkov, ktoré nepotreboval na zabezpečenie chodu spoločnosti, hodnotí vykonané dokazovanie, znalecký posudok, namieta nesprávne použitie asperačnej zásady pri ukladaní trestu.

Obvinený tiež upozornil na tú skutočnosť, že tak súd ako i orgány činné v trestnom konaní nevykonali dôkazy za účelom náležitého zistenia skutkového stavu bez dôvodných pochybností, čoho dôsledkom bolo podľa jeho názoru nesprávne právne posúdenie zisteného skutku, resp. nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia a vychádzali iba z dôkazov, ktoré svedčili v jeho neprospech.

Na záver dovolania obvinený žiada, aby dovolací súd zrušil napadnutý rozsudok prvostupňového súdu v spojení s napadnutým rozsudkom odvolacieho súdu a vec vráti okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Dňa 1. augusta 2013 bolo na príslušný prvostupňový súd doručené i písomné vyjadrenie námestníka okresnej prokurátorky k predmetnému dovolaniu, z ktorého obsahu je zrejmé, že tento sa s dôvodovou argumentáciou dovolateľa nestotožňuje.

Pokiaľ ide o skutkový stav veci, tak ako ho ustálil a zistil prvostupňový súd, ako aj odvolací súd, tak tento nevykazuje žiadne nedostatky takého charakteru, ktoré by dovoľovali spochybniť v tej nadväznosti prijaté právne závery súdov o vine obvineného.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhuje preto podané dovolanie podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 2 Tr. por.), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1 Tr. por., veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo a podal riadny opravný prostriedok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom

právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 371 ods. 4 Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. a/ až g/ nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti.

Podľa § 374 ods. 3 Tr. por. v dovolaní možno uplatňovať ako dôvod dovolania aj konanie na súde prvého stupňa, ak vytýkané pochybenia neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por. je dovolací súd viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Pokiaľ ide o výhradu obvineného, spočívajúcu konkrétne v tom, že konajúce súdy v danom prípade nesprávne vyhodnotili výpovede jednotlivých svedkov a listinných dôkazov, že znalecký posudok nezodpovedal predstavám obvineného, tak tu treba zdôrazniť tú skutočnosť, že nie je predmetom skúmania dovolacieho súdu, akým spôsobom sa súdy nižších stupňov vysporiadali s hodnotením jednotlivých dôkazov, resp. aké závery z vykonaného dokazovania vyvodili, pretože tu ide o otázky skutkového charakteru, ktoré sú v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. z dovolacieho konania vylúčené. Uvedené pritom rovnako platí tiež i pre odmietnutie vykonania obvineným navrhovaných dôkazov, ktorých vykonanie ani jeden z konajúcich súdov nepovažoval za potrebné z hľadiska náležitého zistenia skutkového stavu (v tomto smere viď i uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15. decembra 2009, sp. zn. 2 Tdo 45/2009, uverejnené pod R 21/2010). Len s poukazom na nesúhlas s hodnotením dôkazov, resp. odmietnutím vykonania navrhovaných dôkazov nemožno vyvodzovať žiadny dovolací dôvod.

Tak zo znenia dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ako aj z inštitútu dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku je zrejmé, že trestné konanie je v zásade dvojinstančné, a že Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o dovolaní obvineného je viazaný zisteným skutkovým stavom veci tak, ako ho ustálili súdy nižšej inštancie. Dovolanie nie je prostriedkom určeným na revíziu či nápravu skutkových zistení, ktoré urobili súdy prvého a druhého stupňa.

Čo sa týka v danom prípade uplatneného dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., tak v tomto smere Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil žiadnu opodstatnenosť námietok obvineného, pretože ako už aj bolo skôr spomenuté, skutkový stav tak, ako bol zo strany súdov nižších stupňov zistený je pre dovolací súd záväzný a pokiaľ ide potom o jeho právne posúdenie, tak toto je i podľa jeho názoru správne, keďže posudzované skutky napĺňali všetky znaky skutkovej podstaty pokračovacieho zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona a pokračovacieho prečinu nevyplatenia mzdy a odstupného podľa § 214 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. c/ Trestného zákona.

Opätovne sa pritom v tejto súvislosti javí ako žiaduce poukázať na to, že to, aké dôkazy súdy vykonali, ako ich následne vyhodnotili a aké závery z vykonaného dokazovania vyvodili je otázka skutkových zistení, ktorú dovolací súd v predmetnom konaní už nemá oprávnenie preskúmať a to aj vo vzťahu k tomu či v daných obdobiach mala spoločnosť dostatok finančných zdrojov aj na mzdy i na splatnú daň a iné dávky, ako je to konštatované v skutkovej vete výrokovej časti napadnutého rozsudku.

V tomto smere považoval za potrebné dodať zároveň tiež to, že je výsostným právom súdu zvážiť akú voľbu dôkazného prostriedku použije pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Tr. por., resp. práva podľa § 2 ods. 1 Tr. por. a či určitú skutkovú okolnosť, ktorú považuje za dokázanú, bude overovať ďalšími dôkaznými prostriedkami.

Uvedené závery dovolacieho súdu možno použiť aj pri argumentácii o neexistencii dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., ktorý mal spočívať nezákonnom vykonaní znaleckého posudku, resp. nechote súdov vykonať ďalší znalecký posudok. Dovolací súd nezistil žiadne

pochybenie pri pribatí, vypracovaní posudku ani pri výsluchu znalca na hlavnom pojednávaní.

Čo sa týka potom podaného dovolania, tak z jeho obsahu je zrejmé, že tam uvedené námietky obvineného smerujú aj ohľadom vzťahu k nesprávnemu zisteniu subjektívnej stránky trestného činu, ktorá podľa jeho názoru v danom konaní nebola preukázaná, a teda smerujú len vo vzťahu k skutkovým zisteniam a záverom vo veci konajúcich súdov, ktorých revízia už v dovolacom konaní nie je možná.

V súvislosti s vyššie uvedeným je pritom potrebné poukázať na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 17. marca 2010, sp. zn. 3 Tdo 5/2010, uverejneného pod R 40/2010, v zmysle ktorého motív páchatel'a a subjektívna stránka trestného činu sú znaky, ktoré sa síce týkajú psychiky páchatel'a, ale prejavujú sa navonok v spáchanom skutku a dokazujú sa rovnako ako objektívne znaky trestného činu (konanie - následok - príčinný vzťah). Namietanie ich nezistenia alebo nesprávneho či neúplného zistenia v dôsledku nevykonania dokazovania alebo nesprávneho vyhodnotenia vykonaného dokazovania v dovolaní predstavuje namietanie skutkových zistení a záverov, čo ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku nepripúšťa.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené v enunciiate tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.